

عنوان مقاله:

مبانی عشق در غزلیات سعدی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رضا آقایی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

معصومه محمودی - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

خلاصه مقاله:

عشق از موضوعاتی است که از دیرباز در میان جوامع و نسلها به گونهای متفاوت خود را نمایان ساخته و در طول تاریخ ادبیات بر روند شکلگیری اندیشههای ادبی تاثیر نهاده است. آفرینندگان این آثار، عشق را اساس باورهای ادیبشان قرار داده و بدین وسیله به مدد تجربههای عشقی متفاوت، پدیدههای روانی اشخاص و در نهایت اهداف تربیتی، اخلاقی و گاه مذهبی را تبیین و تفسیر کردهاند. از جمله شاعران بزرگ کلاسیک، که آثار ارزشمندی در ارتباط با این مفهوم از او برجای مانده، مصلحالدین سعدی شیرازی شاعر قرن هفتم است که تقریباً همه غزلیات وی لبریز از معنای عشق بوده است. بررسی اشعار سعدی از این دیدگاه نشان میدهد که سعدی، از عشق زمینی و عشق مخلوق، سرانجام به عشق خالق میرسد

کلمات کلیدی:

سعدی، غزلیات، عشق، قرن هفتم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641754>

